

มูลนิธิสถาบันอนาคตไทยศึกษา
**THAILAND FUTURE
FOUNDATION**

เพื่ออนาคตเรา: KPI ของไทยควรเป็นอะไร?

เอกสารประกอบการเสนอในงาน Thailand Future Forum:

อนาคตไทย...เราเลือกได้

ดร.นิพนธ์ ศิริสมรรถการ
สุธาวัลย์ พุกษำไพ

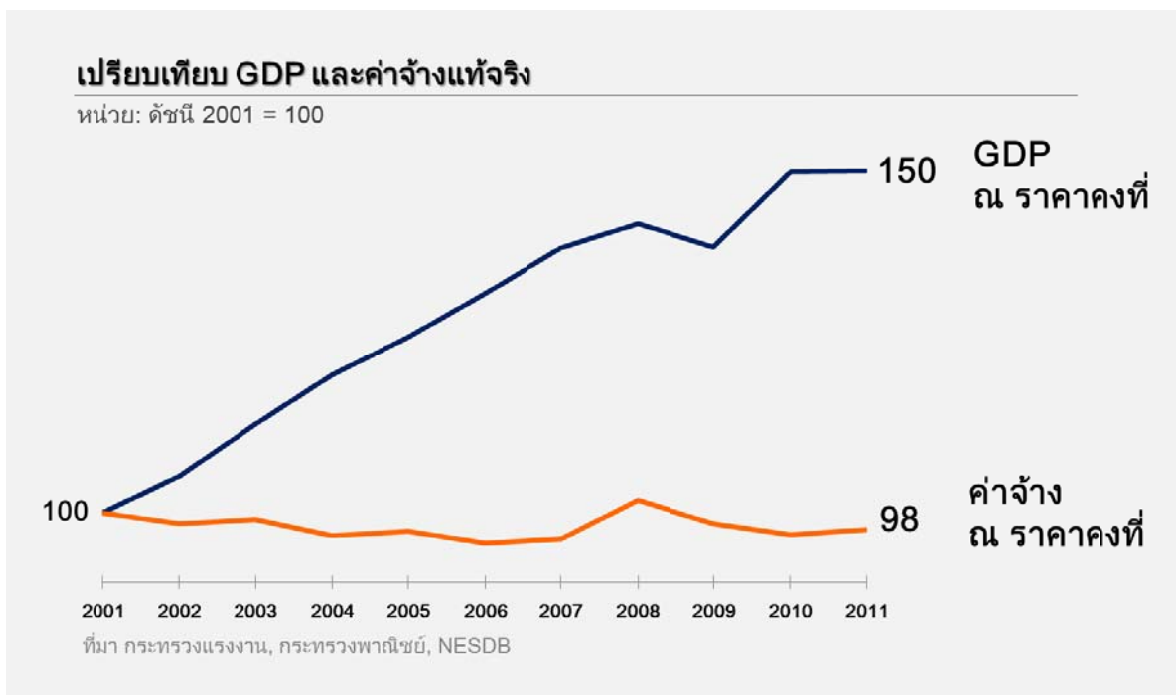
www.thailandfuturefoundation.org

ENGAGE ● ANALYSE ● INFORM

สังคมให้ความสำคัญกับตัวเลขระยะสั้น นโยบายจึงเป็นนโยบายระยะสั้น

การดำเนินนโยบายทุกนโยบายจะต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอ ซึ่งในปัจจุบันสังคม รวมถึงผู้ดำเนินนโยบายให้ความสำคัญกับตัวเลขระยะสั้นเช่น GDP หรือ อัตราการว่างงานกันมาก นโยบายต่างๆ ที่ออกมาจึงเป็นนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้นเป็นสำคัญ แต่หากพิจารณาให้ละเอียดอีกสักนิดจะพบว่า GDP ที่ขยายตัวถึง 50% ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่หรือค่าจ้างที่แท้จริงของประชาชนโดยรวมดีขึ้นเลย หากแต่ในทางกลับกัน ค่าจ้างที่แท้จริงในช่วงเวลาดังกล่าวลดลง 2% อีกด้วย (ดูรูปที่ 1)

รูปที่ 1

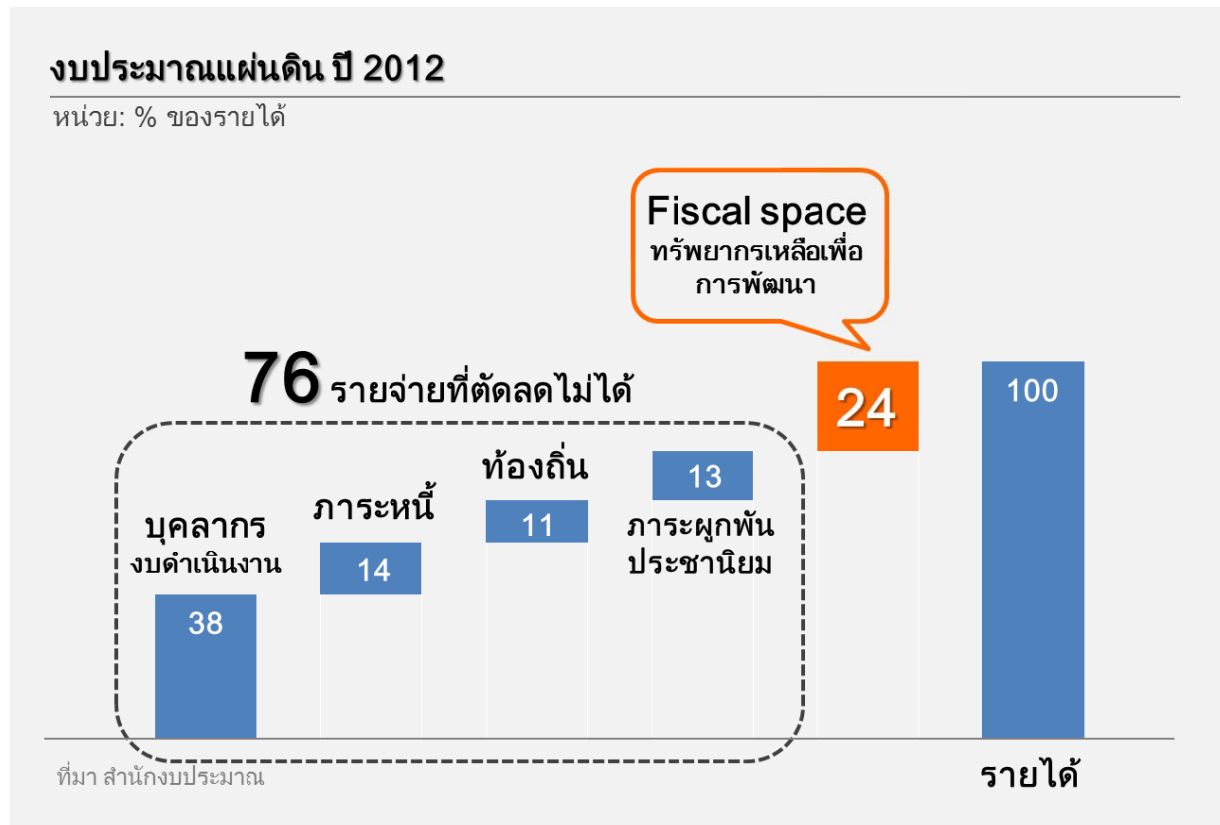

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น กัดกร่อนรากฐานในระยะยาว

การดำเนินนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้นในช่วงที่ผ่านมาทำให้รัฐบาลมีรายจ่ายผูกพันที่ไม่สามารถตัดทอนได้ทั้งที่ขาดแคลนและไม่ขาดแคลนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อาทิ งบประมาณรายจ่ายหนี้ ภาระเงินโอนให้ท้องถิ่น ตลอดจนถึงกองทุนต่างๆ ที่ตั้งขึ้นตามนโยบายรัฐบาล เช่น กองทุนสุขภาพแห่งชาติ หรือกองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ ซึ่งในปี 2012 คาดว่ารายได้ที่เก็บได้ทั้งหมดจะต้องใช้จ่ายไปกับรายจ่ายที่ไม่สามารถตัดทอนได้ราว 76% ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 68.2% ในปี 2005 หรือ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราเหลือรายได้เพียง 24% เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศในแต่ละปี และเงินที่เหลือดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง (ดูรูปที่ 2)

รูปที่ 2

4 เสาหลักเป็นรากฐานการพัฒนาระยะยาว...KPI ดี เป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายที่ดี

ตัวชี้วัด (KPI) ที่ถูกต้อง เป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายเพื่ออนาคต การพัฒนาประเทศให้มีความยั่งยืนได้ในระยะยาว (1) ภาคประชาชน (2) ภาคสาธารณะ และ (3) ภาคเอกชน จะต้องมีความแข็งแรง อยู่บนฐานรากของ (4) โครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตที่พอเพียงและมีประสิทธิภาพ **ซึ่ง** ในขณะที่เราดูตัวเลขทางเศรษฐกิจที่แสดงอย่างสวยงามอยู่ในปัจจุบัน เราอาจลืมนึกถึงตัวเลขที่สะท้อนถึงอนาคตที่อาจใช้เป็นตัวชี้วัดในกลุ่มต่างๆ อาทิ

(1) ภาคประชาชน

อาจเป็นเพราะอัตราการว่างงานของเรามีอยู่ในระดับต่ำราว 1% หรือน้อยกว่าอย่างต่อเนื่อง เราจึงไม่ค่อยเห็นนโยบายเกี่ยวกับด้านแรงงานเท่าใดนัก แต่อัตราการจ้างงานอาจบอกสภาพการณ์ได้เฉพาะในระยะสั้น ซึ่งภาคประชาชนจะมีความแข็งแรงได้ต้องมีโอกาส โดยเฉพาะโอกาสทางการศึกษา และเมื่อมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาแล้ว ก็ต้องพิจารณาต่อว่าจะมีโอกาสที่จะได้งานทำหรือไม่หรือได้งานทำที่เหมาะสมกับที่เรียนมาหรือไม่ และสุดท้าย มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือไม่

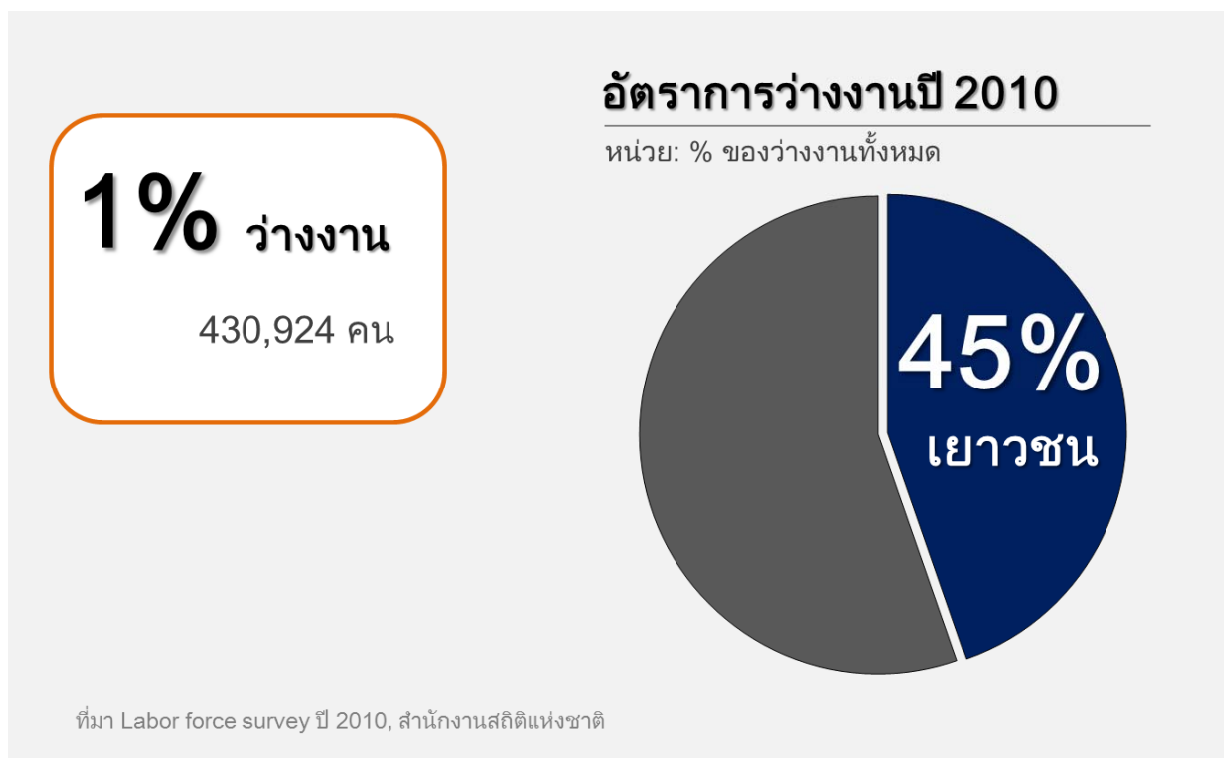
กว่าครึ่งของครัวเรือนไทยไม่มีโอกาสทางการเงินที่จะเรียนสูงกว่ามัธยมต้น

จาก 19.6 ล้านครัวเรือนของไทย มีเพียง 7 แสนครัวเรือน (3.6%) ที่มีศักยภาพทางการเงินส่งบุตรหลานเรียนได้สูงสุดถึงระดับ ปวช. มี 1.7 ล้านครัวเรือน (8.7%) ที่สามารถส่งบุตรหลานเรียนได้สูงสุดถึงระดับ ปวส. และอีก 7.1 ล้านครัวเรือน (36.2%) ที่สามารถส่งบุตรหลานเรียนได้สูงสุดในระดับ ป.ตรี ในขณะที่อีก 10.1 ล้านครัวเรือน (51.5%) ไม่มีศักยภาพทางการเงินพอที่จะส่งบุตรหลานเรียนในระดับดังกล่าว

45% ของคนว่างงานเป็นเยาวชน

นอกจากกว่าครึ่งหนึ่งของครัวเรือนไทยไม่มีโอกาสทางการเงินที่จะได้รับการศึกษาในระดับกลาง-สูงแล้ว ข้อมูลปี 2010 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนคนว่างงาน 4.3 แสนคนเป็นแรงงานเยาวชน (Youth) ที่ว่างงานถึง 1.9 แสนคน หรือคิดเป็น 45% ของจำนวนคนว่างงานทั้งหมด ซึ่งถือเป็นสัญญาณที่ไม่ดีนักที่พบว่าแรงงานเยาวชนซึ่งเป็นแรงงานที่จะขับเคลื่อนอนาคตของประเทศเริ่มมีปัญหา (รูปที่ 3)

รูปที่ 3

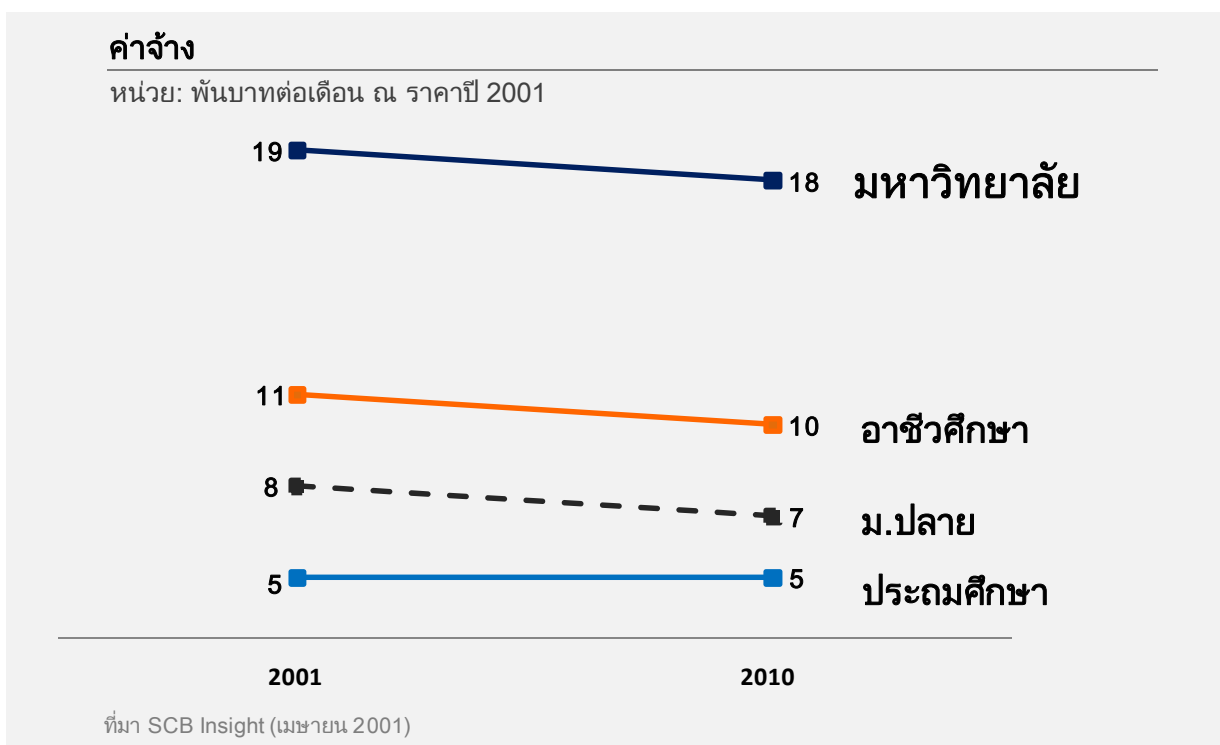
75% ทำงานไม่ตรงวุฒิ/ ขาดแคลนแรงงานทักษะ 15.7 ล้านคน

แรงงานไทยจำนวนไม่มากที่มีโอกาสทางการเงินที่จะได้รับการศึกษา เมื่อได้รับการศึกษาแล้วก็มีอีกไม่มากที่มีโอกาสที่จะได้งานทำซึ่งในจำนวนแรงงานเหล่านี้ มีโอกาสที่จะได้งานตรงวุฒิที่เรียนมาเพียง 25% โดยเฉพาะการจ้างงานในกลุ่มงานที่ต้องใช้ทักษะพบว่า การจ้างงานแรงงานทักษะจำนวน 18.6 ล้านคนนั้น เป็นแรงงานที่จบมาตรงคือจบระดับ ปวช. และ ปวส. เพียง 2.9 ล้านคน ซึ่งความขาดแคลนจำนวน 15.7 ล้านคนที่เหลือส่วนใหญ่ถูกเติมเต็มด้วยแรงงานวุฒิมัธยมต้นถึง 14.3 ล้านคน และแรงงาน ป.ตรี ที่จบมามากกว่าที่ตลาดต้องการอีก 0.9 ล้านคน ซึ่งแม้แรงงานระดับมัธยมต้นจะสามารถทำงานที่ต้องใช้ทักษะ เช่น ช่างซ่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือช่างฝีมือ ได้ก็ตาม แต่หากแรงงานเหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมมาโดยตรง ก็จะเป็นการดี ทั้งต่อนายจ้างที่จะได้แรงงานที่มีผลผลิตภาพ และทั้งต่อตัวแรงงานเองที่จะมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานต่อไป

ทักษะแรงงานไม่ตรงกับงาน โอกาสก้าวหน้าก็น้อย

เมื่อแรงงานส่วนใหญ่ถึงราว 3 ใน 4 ทำงานไม่ตรงกับวุฒิที่ตนมี โอกาสก้าวหน้าซึ่งวัดโดยการเพิ่มขึ้นของเงินเดือนก็จะมีน้อย พบว่าค่าแรงที่แท้จริงของไทยไม่เพิ่มขึ้นเลยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2001-2010) โดยนอกจากค่าแรงที่แท้จริงของแรงงานวุฒิปริญญาตรีและมัธยมต้นจะไม่เพิ่มขึ้นแล้ว ค่าแรงที่แท้จริงของแรงงานระดับมัธยมหรือสูงกว่ากลับลดลงเล็กน้อยราว 5-10%

รูปที่ 4

(2) ภาคสาธารณะ

ภาคสาธารณะประกอบด้วยรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ การดำเนินการของภาคสาธารณะที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยองค์ประกอบหลายส่วน ทั้งความรู้ความสามารถของบุคลากรที่ดี กฎระเบียบที่ไม่ถ่วงรั้ง ตลอดจนความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งความต่อเนื่องในการดำเนินงานของภาคสาธารณะเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่านโยบายที่จะนำไปพัฒนาประเทศสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงอย่างรวดเร็ว หรือล่าช้าเพียงใด

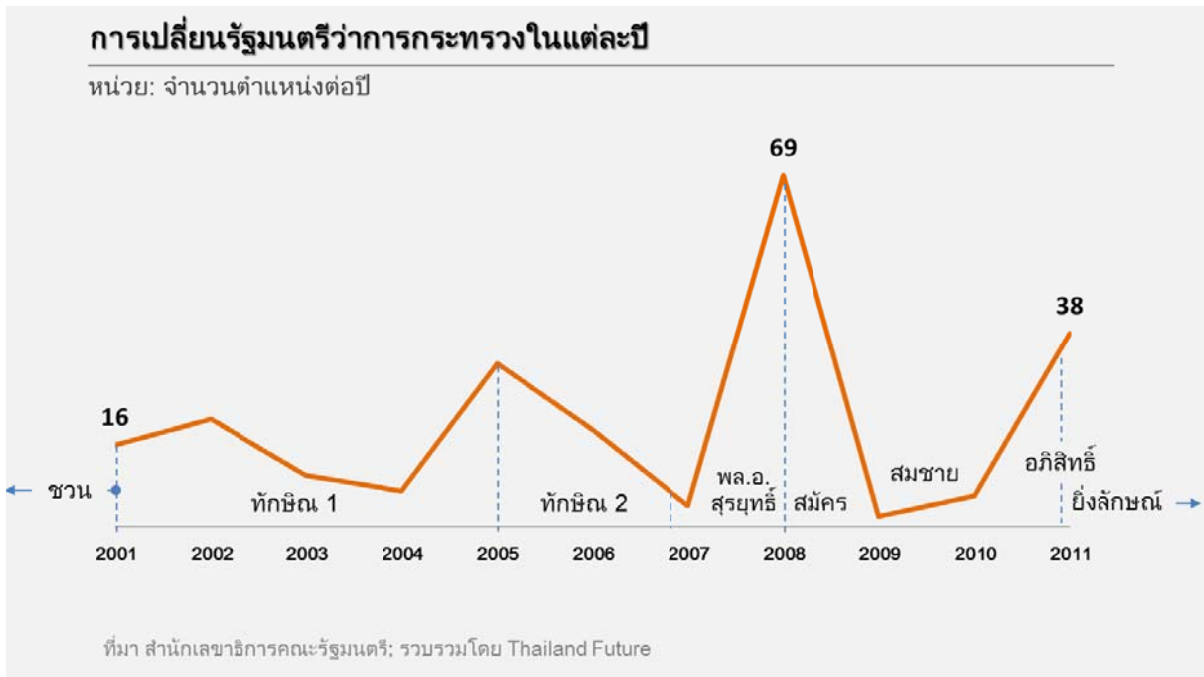
รัฐบาลมีอายุเฉลี่ย 1 ปี 3 เดือน / สิ้นที่สุด 75 วัน

ตั้งแต่บ้านเมืองเราเริ่มวุ่นวายหลังมีการปฏิวัติช่วงปลายปี 2006 จนถึงรัฐบาลท่านนายอภิสิทธิ์ที่ผ่านมา รัฐบาลในช่วงดังกล่าวมีอายุเฉลี่ยเพียง 1 ปี 3 เดือน โดยรัฐบาลท่านนายสมชายฯ มีอายุสั้นที่สุดเพียง 75 วัน ซึ่งหากหักเวลาที่รัฐมนตรีจะต้องทำความคุ้นเคยกับงานแต่ละกระทรวงหรือเวลาการเตรียมงบประมาณให้เป็นที่ศกทางที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลแล้ว อายุรัฐบาลเฉลี่ยที่ 1 ปี 3 เดือนอาจไม่เพียงพอต่อการดำเนินนโยบายสำคัญๆ ให้มีความต่อเนื่องได้

19 กระทรวงแต่เปลี่ยน รมว. ปีละ 21 ตำแหน่ง

นอกจากในช่วงเวลาของแต่ละรัฐบาลจะมีการปรับเปลี่ยน รมว. ในจำนวนที่แตกต่างกันแล้ว การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้งเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้การบริหารงานของแต่ละกระทรวงไม่มีความต่อเนื่อง โดยระหว่างปี 2002 ถึงปัจจุบัน (ปี 2011) หลังจากมีการเพิ่มกระทรวงเป็น 19 กระทรวงได้มีการเปลี่ยน รมว. เฉลี่ยจำนวน 21 ตำแหน่ง โดยเฉพาะในปี 2008 ที่มีรัฐบาลถึง 3 รัฐบาล มีการเปลี่ยน รมว. สูงสุดถึง 69 ตำแหน่ง (ดูรูปที่ 5)

รูปที่ 5

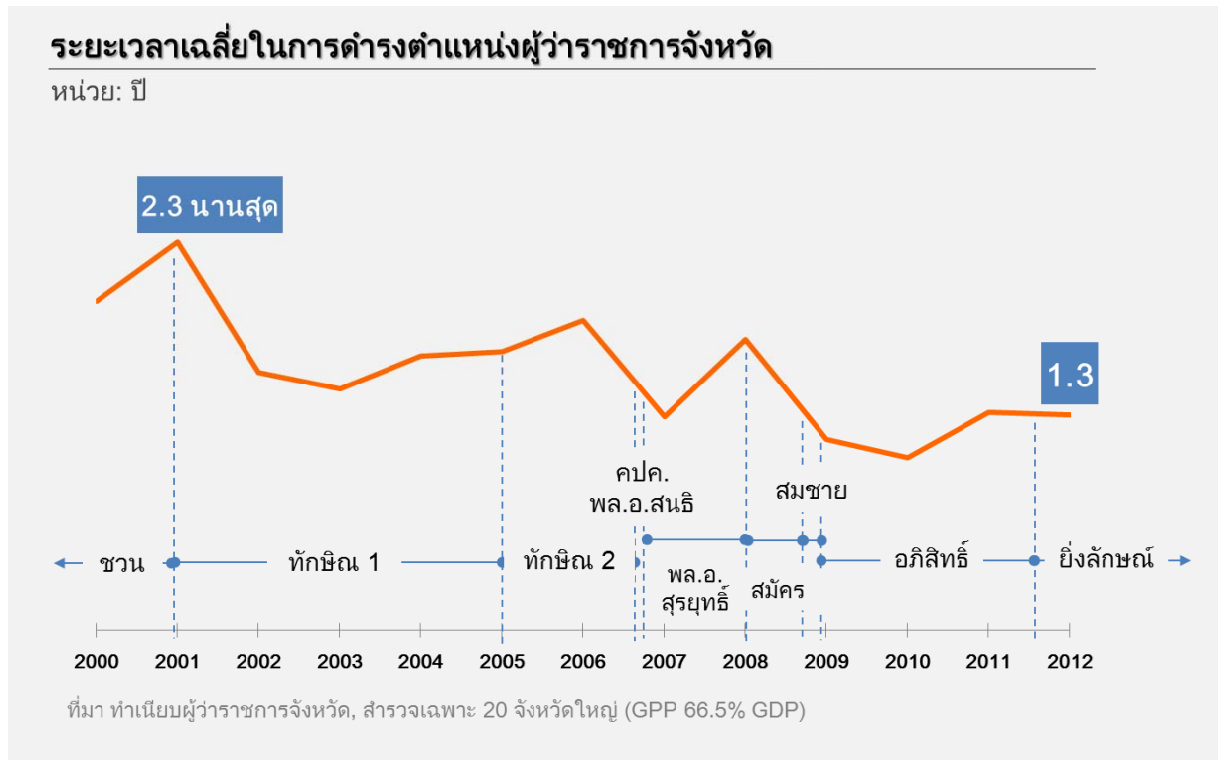

ผู้ว่าราชการจังหวัดใหญ่ อยู่ในตำแหน่งเฉลี่ย 1 ปี 6 เดือน

เป็นดังที่คาดได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็อาจจะมีการย้ายข้าราชการตำแหน่งสำคัญๆ ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลตั้งแต่ปี 2000 ของ 20 จังหวัดแรกที่มีขนาดทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของไทย¹ โดยมีขนาดเศรษฐกิจรวม 66.5% ของ GDP พบว่ายกเว้นรัฐบาลชุดปัจจุบัน ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนรัฐบาลจะมีการโยกย้ายผู้ว่าฯ ในกลุ่มดังกล่าวกว่าครึ่งหนึ่งของตำแหน่งเสมอ ซึ่งทำให้จากเดิมระยะเวลาเฉลี่ยในการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าฯ เคยอยู่ที่ราว 2 ปีเศษ มาอยู่ที่ระดับเฉลี่ย 1 ปี 6 เดือนซึ่งการโยกย้ายข้าราชการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงบ่อยๆ ย่อมส่งผลให้การส่งผ่านนโยบายลงสู่การปฏิบัติจริงอาจไม่มีประสิทธิภาพ (ดูรูปที่ 6)

¹1. สมุทรปราการ 2.ระยอง 3.ชลบุรี 4.พระนครศรีอยุธยา 5.สมุทรสาคร 6.ปทุมธานี 7.ฉะเชิงเทรา 8.สงขลา 9.นครราชสีมา 10.สระบุรี 11.ขอนแก่น 12.นครปฐม 13.นครศรีธรรมราช 14.สุราษฎร์ธานี 15.เชียงใหม่ 16.ราชบุรี 17.นนทบุรี 18.นครสวรรค์ 19.กำแพงเพชร 20.เพชรบูรณ์

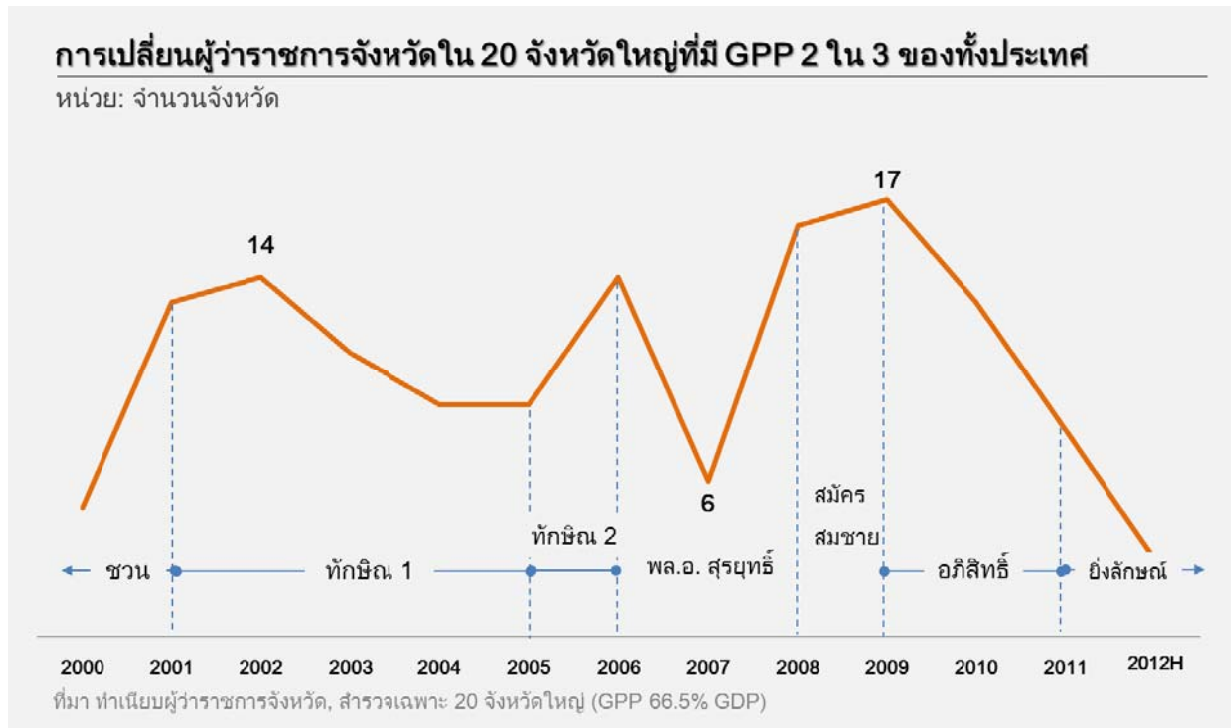
รูปที่ 6

การโยกย้ายผู้ว่าฯ มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนรัฐบาล

จากการพิจารณาเพียง 20 จังหวัดใหญ่พบว่าในปี 2001 รัฐบาลท่านนายกทักษิณสมัย 1 มีการโยกย้ายผู้ว่าฯ 13 จังหวัด (65%) และในระหว่างช่วงที่นายกรัฐมนตรียังเป็นคนเดิม (ปี 2001-2006) ก็ได้มีการโยกย้ายบ้าง แต่ไม่มากนัก ต่อมาในปี 2006 สมัยรัฐบาลพล.อ. สุรยุทธ์ ได้มีการปรับเปลี่ยนโยกย้ายผู้ว่าฯ ใหญ่อีกครั้ง 14 จังหวัด (70%) แต่ระหว่างการบริหารงานได้มีการปรับเปลี่ยนผู้ว่าฯ เพียง 6 จังหวัด (30%) และเมื่อบ้านเมืองเริ่มแบ่งฝายกันอย่างชัดเจนมากขึ้นในช่วงปี 2008 ได้มีการเปลี่ยนผู้ว่าฯ ถึง 16 จังหวัด (80%) และรัฐบาลท่านนายกอภิสิทธิ์ได้มีการโยกย้ายผู้ว่าฯ ในปี 2009 สูงมากที่สุดคือ 17 จังหวัด (85%) (ดูรูปที่ 7)

รูปที่ 7

ภาวะปกติ เปลี่ยนบอร์ดรัฐวิสาหกิจหลัก 1/3 – 1/2 ของจำนวนเก้าอี้ทั้งหมด

ในบรรดารัฐวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศไทยที่มีสินทรัพย์รวมกันอยู่กว่า 9 ล้านล้านบาทในปี 2011 รัฐวิสาหกิจใหญ่คือ ปตท. ๕.กรุงเทพฯ และ ๕.ออมสิน มีสินทรัพย์รวมกันกว่าครึ่งหนึ่ง (55%) ของสินทรัพย์รัฐวิสาหกิจทั้งหมด ซึ่งบอร์ดรัฐวิสาหกิจดังกล่าวได้มีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงกันอยู่เรื่อยๆ โดยช่วงก่อนวิกฤติการณ์เมื่อปี 2005 -2006ในรอบปีหนึ่งมีการเปลี่ยนบอร์ดฯ เข้า-ออกประมาณ 1/3 ของจำนวนบอร์ดทั้งหมด ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงบอร์ดฯ น้อยบ้างในช่วงบ้านเมืองปั่นป่วน หรือมีการชุมนุม ในช่วงปลายปี 2006 -ปลายปี 2008 จึงทำให้ในช่วงดังกล่าวมีการเปลี่ยนบอร์ดฯ กันน้อยเพียงราวปีละ 15% ของจำนวนที่นั่งในบอร์ดรัฐวิสาหกิจดังกล่าวทั้งหมด แต่หากเมื่อบ้านเมืองเริ่มสงบ กลับมีการเปลี่ยนบอร์ดฯ กันมากอีกครั้งหนึ่ง โดยในปี 2009 มีการเปลี่ยนกันถึงเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนบอร์ดที่มีทั้งหมดในรัฐวิสาหกิจใหญ่ 3 แห่งดังกล่าว

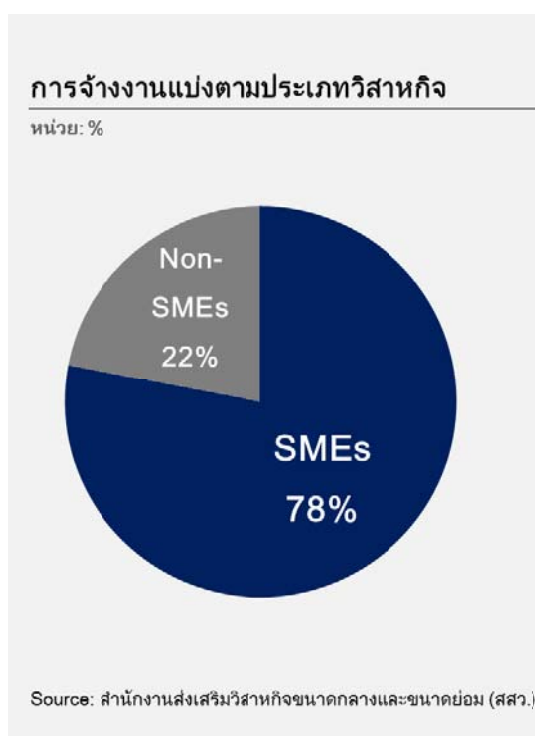
(3) ภาคเอกชน

หากพิจารณาตัวเลขระยะสั้น อาทิ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ อัตราการจ่ายเงินปันผล หรือราคาหลักทรัพย์ของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเมื่อเทียบกับภูมิภาค แต่หากพิจารณาโครงสร้างทางธุรกิจของไทย ซึ่งเป็นฐานรากของอนาคตจะพบว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยขึ้นอยู่กับบริษัทใหญ่เพียงไม่กี่บริษัท ในขณะที่บริษัทเล็กที่เป็นรากฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่แท้จริง มีการจ้างงานสูง โดยเฉพาะในเขตต่างจังหวัดกลับยังมีความอ่อนแอ

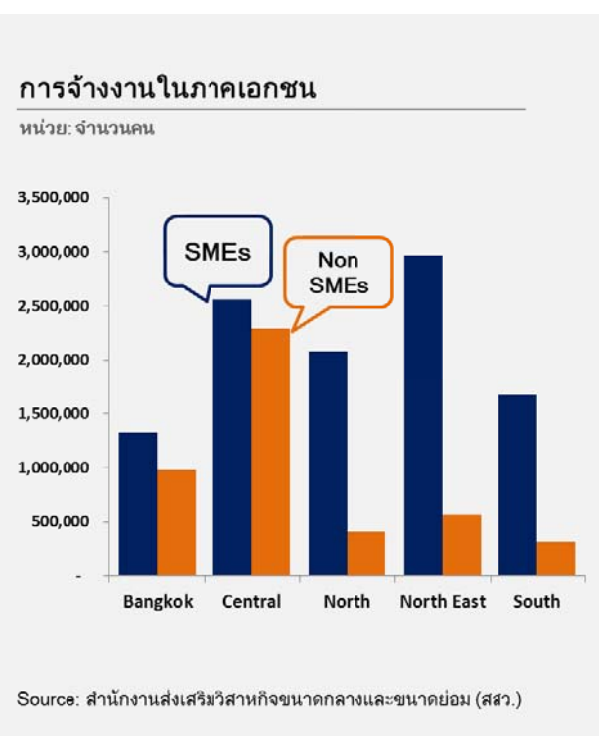
5 บริษัทใหญ่จ่ายภาษี 21% ของทั้งหมด

จากจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จัดเก็บได้ในปี 2011 มูลค่า 5.7 แสนล้านบาทนั้น 21% ของเม็ดเงินภาษีที่เก็บได้ทั้งหมดมาจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่จ่ายภาษีสูงสุด 5 อันดับแรก 27% เก็บได้จากบริษัทที่จ่ายภาษีสูงสุด 10 อันดับแรก 30% เก็บได้จากบริษัทที่จ่ายภาษีสูงสุด 15 อันดับแรก² และ 35% เก็บได้จากบริษัทใน SET 50 (ดูรูปที่ 8)

รูปที่ 8

รูปที่ 9

² อันดับการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ 15 อันดับแรกในปี 2011 คือ PTT, PTTEP, ADVANC, KBANK, SCB, BANPU, SCC, BBL, BAY, KTB, TOP, DTAC, TRUE, TCAP และ CPALL

ในขณะที่ SMEs จ้างงาน 78%

แต่หากพิจารณาว่าการจ้างงานพบว่าแรงงานในภาคเอกชนถึง 78% ทำงานอยู่ใน SMEs โดยเฉพาะในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ซึ่งมีสัดส่วนการจ้างงานใน SMEs ที่สูงกว่าภาคอื่นอย่างเห็นได้ชัด (ดูรูปที่ 9)

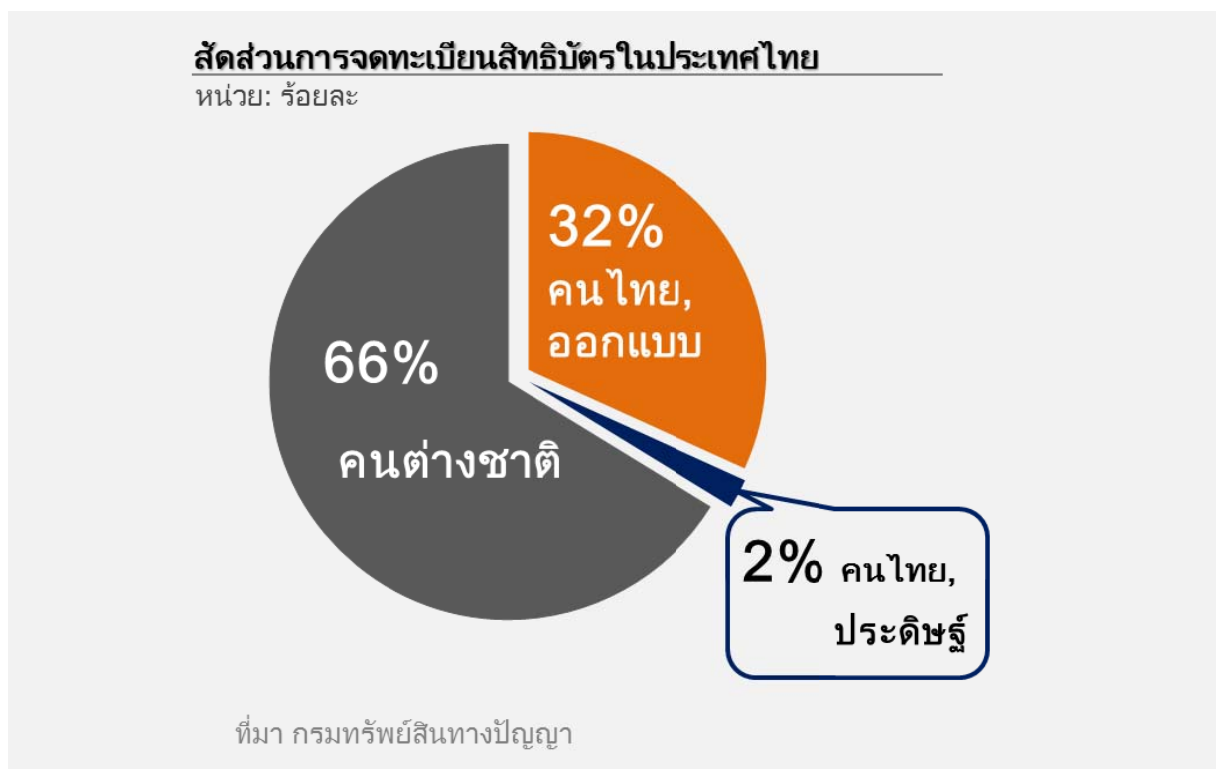
(4) โครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรมเพื่ออนาคต

คงไม่มีใครปฏิเสธว่าโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรม เป็นพื้นฐานของการพัฒนาในอนาคต เช่นเดียวกับภาคส่วนต่างๆ ที่กล่าวมาในข้างต้น ตัวเลขหรือดัชนีที่ได้รับความสนใจ หรือที่ใช้เป็น KPI จะนำไปสู่การวางนโยบาย หากเราสนใจตัวเลขผิด นโยบายก็จะผิดไปด้วย ซึ่งเราอาจเห็นตัวเลขเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานบางตัวที่ดูดี แต่.....

จดสิทธิบัตรมาก แต่เป็นของคนไทย 1/3

การพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แต่การวิจัยและพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยทั้งเวลาและงบประมาณจำนวนมาก ข้อมูลของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ปี 2011 ระบุว่า สัดส่วนจำนวนการจดสิทธิบัตรโดยคนไทยมีเพียง 1 ใน 3 ของจำนวนการจดสิทธิบัตรทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนั้นเป็นการจดสิทธิบัตรออกแบบ (Design patent) 32% และเป็นสิทธิบัตรสิ่งประดิษฐ์ (Invention patent) เพียง 2% ของจำนวนการจดสิทธิบัตรทั้งหมดตามลำดับ (ดูรูปที่ 10) จึงไม่น่าแปลกใจที่สิทธิบัตรสิ่งประดิษฐ์จะมีการจดทะเบียนกันไม่มากนักเนื่องจากเราลงทุนส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาที่น้อย

รูปที่ 10

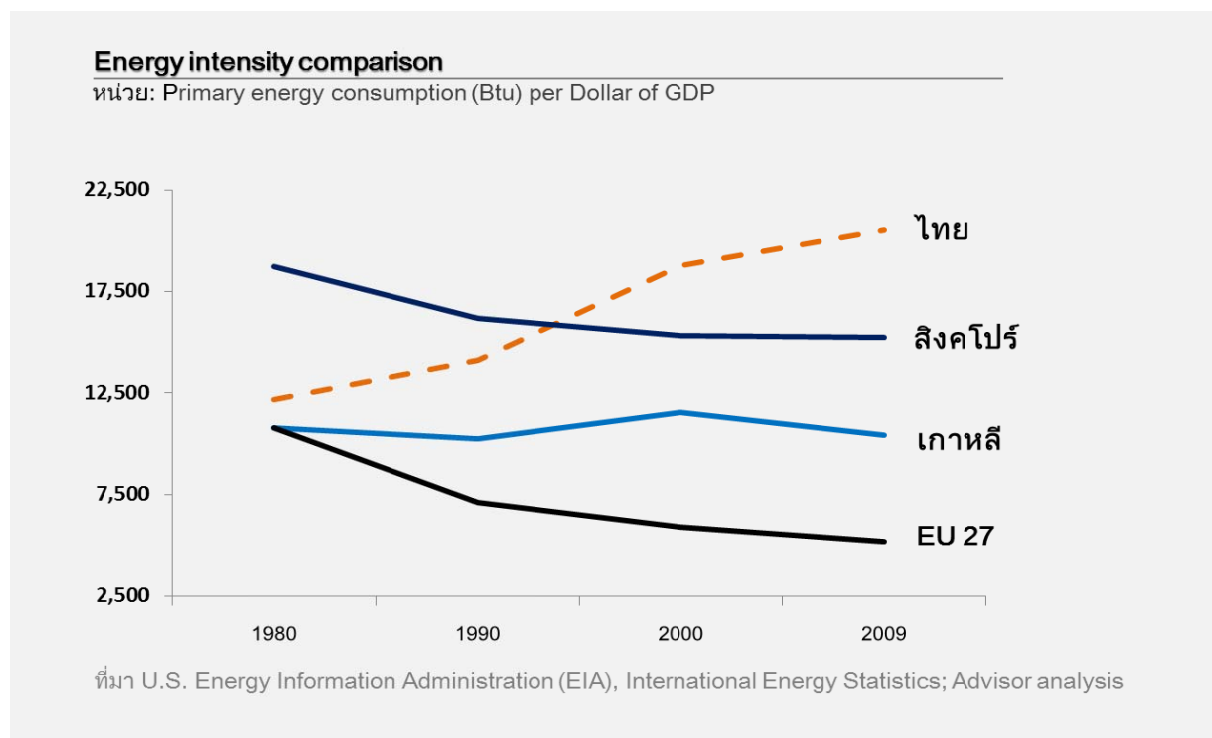
มีอินเทอร์เน็ตใช้มาก แต่เน้นบันเทิง

แม้ว่าจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในไทยจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหากแต่ปัจจุบันพบว่า จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเวียดนามมากกว่าไทย 1.7 เท่า นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในไทยส่วนใหญ่ใช้เพื่อการบันเทิงมากกว่าเพื่อการศึกษาหาความรู้ ดังจะเห็นได้จากสถิติการเข้าเว็บไซต์ไทยที่คนไทยนิยมเข้ามากที่สุด ได้แก่ sanook.com, kapook.com และ mthai.com ตามลำดับ (8.6, 8.0, 7.6 แสนไอพีต่อวัน ตามลำดับ) นอกจากนี้เฉพาะในกรุงเทพฯ อย่างเดียว มีจำนวนบัญชี Facebook ถึง 8.7 ล้านบัญชีซึ่งมากที่สุดในโลกและมากกว่าจำนวนบัญชีในนิวยอร์กและปารีสรวมกัน (6.5 ล้านบัญชี) แต่หากพิจารณาเรื่องคลังความรู้และการศึกษากลับพบว่า จำนวนบทความวิชาการภาษาไทยใน Wikipedia.com มีเพียง 74,000 บทความเทียบกับจำนวนบทความวิชาการภาษาเวียดนามที่มีจำนวน 414,000 บทความ หรือคิดเป็นจำนวนที่น้อยกว่าถึง 6 เท่า

ไทยใช้พลังงานสิ้นเปลืองมากกว่า EU ถึง 4 เท่าและมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ปี 2011 ธนาคารโลกได้จัดอันดับ Logistic Performance Index ของไทยอยู่ในอันดับที่ 38 จาก 155 ประเทศ (เทียบกับปี 2010 ไทยอยู่อันดับที่ 35) ซึ่งนับว่าอยู่ในอันดับที่ไม่เลวนักแต่หากเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการใช้พลังงานต่อการผลิต GDP มูลค่า 1 ดอลลาร์ (Energy intensity) พบว่า ในปี 2009 ไทยมีการใช้พลังงานสูงมากกลุ่มประเทศในอียูถึง 4 เท่า และเมื่อพิจารณาแนวโน้มของประสิทธิภาพการใช้พลังงานในช่วง 30 ปี พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งสวนทางกับประเทศอื่นๆ เช่น สิงคโปร์และเกาหลีที่ค่าดังกล่าวมีแนวโน้มปรับตัวลดลงหรือคงที่ (ดังรูปที่ 11) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไทยมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานที่ต่ำและแยงๆ สาเหตุหนึ่งที่ไทยมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานที่ต่ำคือการใช้พลังงานในภาคการขนส่งที่เน้นการขนส่งทางถนนเป็นหลัก ซึ่งการขนส่งโดยช่องทางดังกล่าวแม้ว่าจะรวดเร็วกว่าการขนส่งทางน้ำและทางราง หากแต่เป็นช่องทางที่มีต้นทุนที่สูงกว่า

รูปที่ 11

TFF Thailand Country Dashboard ...

ความสนใจในตัวเลขระยะสั้น อาจทำให้นโยบายมุ่งเน้นไปกับการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นเสีย เป็นส่วนใหญ่จนละเลยการกักตุนฐานรากในอนาคต อาจถึงเวลาแล้ว ที่เราต้องเปลี่ยน มุมมองมาสนใจตัวชี้วัดอื่นเพิ่มเติมจากในปัจจุบัน เช่นเดียวกับองค์กรส่วนใหญ่ที่การกำหนดและ วางกรอบของตัวชี้วัด (KPI) ในการทำงานที่ชัดเจนจะนำมาซึ่งการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ TFF Thailand Country Dashboard จึงได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการเป็นตัวชี้วัด ของการดำเนินนโยบาย ตลอดจนสะท้อนให้เห็นภาพรวมของประเทศไทยในปัจจุบัน เพื่อช่วย ให้ทิศทางของการพัฒนาเป็นทิศทางแห่งอนาคตที่ยั่งยืน

TFF THAILAND COUNTRY DASHBOARD

ตัวชี้วัด

หน่วย

จำนวน

ดีขึ้น/แย่ลง

โอกาส	สัดส่วนคนว่างงานที่เป็นเยาวชน	%	45	▲
	สัดส่วนของแรงงานที่ได้ทำงานตรงวุฒิ	%	25	▲
จริยธรรม	ค่าจ้างแท้จริงของแรงงานไทยในภาคเอกชน	บาท/เดือน	7,247	▲
	จำนวนคดีเด็กและเยาวชน	คดี	35,049	▲
	สัดส่วนคดีเยาวชนที่เป็นคดีอาชญากรรม	%	40	▼

รัฐบาล	สัดส่วน Fiscal space ต่อรายได้รัฐบาล	%	24	▲
	จำนวนจังหวัดที่มีการเปลี่ยนผู้ว่าราชการจังหวัดในรอบ 1 ปี	จาก 20 จังหวัดใหญ่	8	▲
การบริหารจัดการ	ระยะเวลาเสียในการบริหารงานของพ่อค้าใน 20 จังหวัดใหญ่	ปี	1.3	▲
	ระยะเวลาการทำงานของรัฐบาลชุดที่ผ่านมา	ปี	2.6	▲

รัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่	สัดส่วน SET 50 Corporate Income Tax (CIT)	% ของ CIT ทั้งประเทศ	35	▲
	อัตราการจ่ายเงินปันผลของ SET 50	%	3.4	▼
รัฐวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	สัดส่วนสินเชื่อปล่อยกู้ให้กับ SME ต่อสินเชื่อวิสาหกิจทั้งหมด	%	52	—
	ทัศนคติของผู้ประกอบการ - Fear of failure	คะแนน	55	▼
	ทัศนคติของผู้ประกอบการ - Opportunity	คะแนน	40	▲
	ทัศนคติของผู้ประกอบการ - Intention	คะแนน	27	▲

โครงสร้างพื้นฐาน	Energy Intensity - Total Primary Energy Consumption per Dollar of GDP	(Btu/Year 2005 USD)	20,516	▼
	Logistic Performance Index Ranking (World Bank)	จาก 155 ประเทศ	38	▼
	ICT Development Index Ranking (UN ITU)	จาก 152 ประเทศ	89	▼
	สัดส่วนประชากรเมืองในกรุงเทพฯเทียบกับประชากรเมืองทั้งหมด	%	30	—
นวัตกรรมเพื่ออนาคต	สัดส่วนการจดทะเบียนสิทธิบัตรในประเทศไทยโดยคนไทย	%	34	▼
	สัดส่วนแรงงานวิจัยที่จบวิจัยเทียบกับแรงงานวิจัยทั้งหมด	%	41	▼

KPI ของไทย

แหล่งที่มาของข้อมูล KPI

KPI	แหล่งที่มา
สัดส่วนคนว่างงานที่เป็นเยาวชน	Labour Force Survey
สัดส่วนของแรงงานที่ได้ทำงานตรงวุฒิ	Labour Force Survey
ค่าจ้างแท้จริงของแรงงานไทยในภาคเอกชน	Bank of Thailand; Labour Force Survey; Based year 2007
จำนวนคดีเด็กและเยาวชน	กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน
สัดส่วนคดีเยาวชนที่เป็นคดียาเสพติด	กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน
สัดส่วน Fiscal Space ต่อรายได้รัฐบาล	สำนักงานประมาณ
จำนวนจังหวัดที่มีการเปลี่ยนผู้ว่าฯ ในรอบ 1 ปี	ทำเนียบผู้ว่าราชการจังหวัด
ระยะเวลาเฉลี่ยในการบริหารงานของผู้ว่าฯใน 20 จังหวัดใหญ่	ทำเนียบผู้ว่าราชการจังหวัด
ระยะเวลาการทำงานของรัฐบาลชุดที่ผ่านมา	สำนักนายกรัฐมนตรี
สัดส่วน SET50 Corporate Income Tax (CIT)	ฐานข้อมูล SETSMART
อัตราการจ่ายเงินปันผลของ SET50	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
สัดส่วนการปล่อยกู้ให้กับ SME ต่อสินเชื่อวิสาหกิจทั้งหมด	Bank of Thailand; SME Bank; บสย.
ทัศนคติของผู้ประกอบการ – Fear of failure	Global Entrepreneurship Monitor (GEM): 2011 Global Report
ทัศนคติของผู้ประกอบการ – Opportunity	Global Entrepreneurship Monitor (GEM): 2011 Global Report
ทัศนคติของผู้ประกอบการ – Intention	Global Entrepreneurship Monitor (GEM): 2011 Global Report
Energy Intensity – Total Primary Energy Consumption per Dollar of GDP	Energy Intensity from: US Energy Information Administration (EIA)
Logistic Performance Index Ranking	World Bank
ICT Development Index Ranking	UN International Telecommunication Union (UN ITU)
สัดส่วนประชากรเมืองในกรุงเทพเทียบกับประชากรเมืองทั้งหมด	World Bank, World Development Index
สัดส่วนการจดทะเบียนสิทธิบัตรในประเทศไทย โดยคนไทย	กรมทรัพย์สินทางปัญญา
สัดส่วนแรงงานวิทย์ที่จบสายวิทย์เทียบกับแรงงานวิทย์ทั้งหมด	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)

คณะผู้จัดทำ

ดร.นิตินัย ศิริสมรรถการ

ดร.นิตินัยปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันอนาคตไทยศึกษา ก่อนหน้านี้เคยดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ (สายพัฒนาธุรกิจและการตลาด) บริษัททำอากาศยานแห่งประเทศไทย (จำกัด) รวมถึงดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการอาวุโส กลยุทธ์การลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด นอกจากนี้ ยังเคยร่วมงานกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในตำแหน่งที่ปรึกษากระทรวงแผนงานและการลงทุน ดร.นิตินัยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และระดับปริญญาโทด้านรัฐศาสตร์จาก University of Southern California จากนั้นได้รับทุนกระทรวงการคลังเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาเอกด้านเศรษฐศาสตร์จาก Florida State University

สุธาวัลย์ พุกษ์อำไพ

ปัจจุบันสุธาวัลย์ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันอนาคตไทยศึกษา และมีประสบการณ์การวิจัยด้านการเงินโดยเฉพาะตลาดทุน สุธาวัลย์จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่งและปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการเงินด้วยเกียรตินิยมจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ขณะนี้สุธาวัลย์กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการเงินที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งจะจบการศึกษาในเดือนกันยายน 2012

คำจำกัดความรับผิดชอบ (Disclaimer)

การนำเสนอข้อมูลหรือข้อความอื่นใดทั้งหมดในเอกสารฉบับนี้ถูกนำมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อว่าน่าเชื่อถือ แต่สถาบันไม่รับรองและไม่รับประกันว่าข้อมูลทั้งหมดมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน ได้รับการตรวจสอบ ปราศจากความบกพร่องหรือข้อผิดพลาด ดังนั้นการใช้ข้อมูลนี้จึงไม่ก่อให้เกิดความรับผิด และหรือ ภาระผูกพันทางกฎหมายไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ระหว่างสถาบันเจ้าของข้อมูลข่าวสารและผู้ใช้ข้อมูล

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงรายงานการให้ข้อมูล มิได้เป็นข้อเสนอแนะแต่อย่างใด ซึ่งความเห็นและข้อคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในเอกสารฉบับนี้ เป็นความเห็นส่วนตัวที่ได้มาจากการวิเคราะห์หรือประมาณการจากสมมติฐานต่างๆ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ใช้ข้อมูลจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณของตนเองประกอบการนำไปใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้และป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้งานอย่างไม่ถูกต้องหรือนำข้อมูลที่ไม่ทันสมัยไปใช้